

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o **maloletého F. M.**, nar. X., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa rodičov J. M., bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J. M., advokátom so sídlom v B., a JUDr. J. M., bývajúceho v B., o **návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia odovzdaním dieťa do jeho osobnej starostlivosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 25 P 35/2009, o dovolaní otca maloletého proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2009 sp. zn. 11 CoP 127/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie otca maloletého proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2009 sp. zn. 11 CoP 127/2009 **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. februára 2009 č.k. 25 P 35/2009-8 uložil matke maloletého J. M. povinnosť odovzdať maloletého F. M. do osobnej starostlivosti otca JUDr. J. M.. Dospel k záveru, že boli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia a odovzdanie maloletého do osobnej starostlivosti otca považoval za potrebné v záujme jeho priaznivého vývoja.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 5. mája 2009 sp. zn. 11 CoP 127/2009 na odvolanie matky maloletého, zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh otca maloletého na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Po zhodnotení

vykonaného dokazovania, najmä dôkazov založených do súdneho spisu zo strany matky, sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o splnení podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačí súd“) dovolanie otec maloletého a žiadal ho zrušiť a zároveň odložiť vykonateľnosť tohto uznesenia. Uviedol, že súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie v súlade so zákonom, keď mal preukázanú existenciu dôvodov na okamžitú, i keď dočasnú, úpravu pomerov k maloletému. Naproti tomu, zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu vychádzalo zo staršieho znaleckého posudku, ktorý vypracovala osoba nespĺňajúca podmienky na výkon znaleckej činnosti, a preto posudok spracovala v rozpore so zákonom, ako aj z jednostranných, účelovo vytvorených tvrdení matky maloletého, ktoré boli zamerané na vyvolanie nepravdivého dojmu o nevôli maloletého stretávať sa a bývať s otcom. Dovolaateľ poukázal na to, že matka v skutočnosti o maloletého neprejavovala opravdivý záujem, náležite sa o neho nestarala, čo malo dopad aj na jeho súčasný nepriaznivý zdravotný stav. Maloletý zažíval v jej prítomnosti psychický stres, nevedel sa sústrediť a sám dovolateľ bol dokonca svedkom jeho viacerých záchvatov, keď sa blížilo stretnutie s matkou. Tieto okolnosti preukazujú potrebu zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odvolacím súdom považoval dovolateľ preto za nesprávne a voči nemu za diskriminačné.

Matka maloletého vo svojom vyjadrení navrhla mimoriadny opravný prostriedok dovolateľa „zamietnuť“, pričom poukázala na to, že podľa obsahu, je dovolanie len opakovaním tých skutočností, ktoré otec maloletého už uviedol v konaní na súde prvého a druhého stupňa, a ku ktorým oba sudy už vyslovili právny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky príslušný rozhodovať o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal ďalšiu zo základných podmienok prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku, a to, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote. Dospel pritom k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Lehota na podanie dovolania je lehotou zákonnou, ktorú nie je možné predĺžiť alebo skrátiť, prípadne jej zmeškanie odpustiť postupom podľa § 58 O.s.p., nakoľko je to zo zákona výslovne vylúčené (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

V posudzovanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2009 sp. zn. 11 CoP 127/2009 doručované účastníkom konania prostredníctvom pošty, a to právnej zástupkyňi otca maloletého 18. mája 2009 a právnenému zástupcovi matky maloletého a kolíznemu opatrovníkovi 19. mája 2009. V tento deň (19. mája 2009) nadobudlo predmetné uznesenie aj právoplatnosť. Posledný deň, kedy mohol otec maloletého využiť svoje právo podať dovolanie, bol 19. jún 2009, nakoľko tento deň je zhodný s dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia krajského súdu, ktorá skutočnosť je určujúca pre začiatok zákonnej jednomesačnej lehoty na podanie dovolania (§ 57 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.). Otec maloletého, ako to vyplýva z odtlačku prezenčnej dennej pečiatky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na č.l. 183 spisu, však podal dovolanie osobne na dovolacom súde až 24. júna 2009, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Keďže zmeškanie lehoty na podanie dovolania nie je možné odpustiť (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie otca maloletého ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. Riadiac sa pritom právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová